

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

VII. Quomodo Basiliscus, cum Monachi impulsu Acacii seditionem movissent, timore percussus contrarias prioribus Encyclicis litteras promulgavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

CAP. VII.

Κεφ. Ζ.

Quomodo Basiliscum, cum Monachi impulsu Acacii seditionem movissent, timore percussus, contrarias prioribus Encyclicis litteras promulgavit.

SCribit etiam idem Zacharias, Acacium Constantinopolitanum Episcopum ob eas res dolore percussum, Monachos & populum urbis Regiæ adversus Basiliscum, ut qui hæreticus esset, concitasse. Basiliscum verò litteras suas Encyclicas tandem abnegasse, & lege lata constituisse, ut ea, quæ per subreptionem facta fuerant, irrita essent: Litteras denique Prioribus Encyclicis contrarias misisse, quibus Chalcedonenfis Synodus confirmabatur. Et has quidem Antencyclicas, ut vocat, litteras prætermisit Zacharias, qui partibus suis nimium favens, universam historiam conscripsit. Sunt autem hujusmodi;

Antencyclica littera Basilisci.

Imperatores Cæsares Basiliscus & Marcus. Apostolicam & Orthodoxam fidem, quæ ab initio in Catholicis Ecclesiis viguit, & quæ ad nostrum usque imperium obtinuit, & quæ nunc sub imperio nostro obtinet, & in perpetuum deinceps prævalitura est, in quam nos & baptizati sumus & credimus: solam illam & inconcussam prævalere, & in omnibus Catholicis atque Apostolicis Orthodoxorum Ecclesiis perpetuò manere decernimus, nec quidquam aliud præterea requiri. Hanc igitur ob causam, cuncta quæ fidei vel disciplinæ Ecclesiasticæ causâ, sub principatu nostro facta sunt, sive Encyclicas, sive alias Epistolas, sive aliud quodlibet, irrita & cassa esse præcipimus: Nestorio simul & Eutyche, & cunctis aliis hæresibus, nec non & iis, qui idem cum illis sentiunt, Anathemate damnatis. Ac de hoc argumento nec Synodum fieri, nec amplius quæstionem ullam moveri volumus, sed ea firma atque inconcussa remanere. Provincias quoque quarum ordinationem sedes hujus regis & gloriolæ urbis habuerat, reverendissimo ac sanctissimo Patriarchæ & Archiepiscopo Acacio restitui jubemus: manentibus scilicet in suis sedibus, his qui nunc sunt DEI amantissimis Episcopis: ita ut post illorum obitum, nullum ex ea re præjudicium fiat juri ordinationis, quod competit sedi Regiæ hujus atque inclytæ civi-

ὅτι τῶν μοναχῶν ἀκακίᾳ γράμμι ἐσπασαίτων, ἐκείνη βασιλικῶ, ἐναντία τῆς πρότερον γεγραμμένης ἐπιτομῆς ἀντικύκλια.

ΑΚάκιον δὲ φησι τὸν τῆς κωνσταντινουπόλεως πρεσβυτερον ἐπὶ τέτοις περιστάσεσιν, συγκινήσαι τὸ μοναχικὸν καὶ τοὺς ἐκείνου βασιλευσῶν, ὡς ἀπειλῆσεν ἡ βασιλικὴ τυχεάνουτ' ἐκείνου τ' αὐτὸν ἐξαρῶσα τὰ ἐγκύκλια, καὶ διατάξιν γεγραμμένα ἐκ συναρπαγῆς γεγονότα τέλειον ἀντικύκλια τε διαπέμπεδξ συνιστάτω ἐν καλχηδόνι συνόδου καὶ ταῦτα μὴ φησὶν ἀντικύκλια, παρῆκεν, ἐμπαθῆς τὴν ὄλην πραγμασίαν συγγραψας ἐπὶ τῆς ἐπιτομῆς ταῦτα. ἀντικύκλιον βασιλικῶν τοκοράτορες καὶ σαρες βασιλικῶ καὶ μαρτυρῶν τὴν ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐν ταῖς καθολικαῖς ἐκκλησίαις κεκήρησασαν δόξολογικὴν καὶ ὁδοξοπίστην, τὴν ἕως ἐπὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας κεκήρησασαν, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας κεκήρησασαν, καὶ εἰς τὸ διανεκεῖς κεκήρησασαν, εἰς ἣν καὶ ἐκατήληθημεν καὶ πιστεύομεν, ἀλλὴν μόνην ἀτρέπτου καὶ ἀσάλευτον κερταίν καὶ διανεκεῖς πωλοβύεδξ ἐν πάσαις καθολικαῖς καὶ δόξολογικαῖς τῆς θεοδοξίας ἐκκλησίαις θεασίζομεν, ἕμωδὲν ἕτερον τῆσδε διὰ τὸ γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας γεγραμμένα, εἴτε ἐγκύκλια, εἴτε κερταίν, ἢ εἴτι δὴ πῶσιν πίστεως ἐνεκεν, ἢ καὶ ἐξ ἄλλων ἐκκλησιαστικῆς, δεγείν ἐπεπαύθημεν ἀναθεματιζομένων νεστορίου καὶ εὐτυχῆς, καὶ πάσης ἑτέρας ἀερέσεως, καὶ πάντων τῶν ἀνὶ ἀφρογνέντων καὶ ἀνὶ ἀφρογνέντων τῆς ὑποθέσεως, μὴ συνόδου γινέσθαι ἢ ἑτέραν ζήτησιν ἀλλὰ ταῦτα μένειν ἀφραγῆ καὶ ἀσάλευτα δόξολογικὰ καὶ τὰς ἐπιτομῆς καὶ ἀντικύκλια καὶ ἀγνωστὰ παλαιῶν ἀρχιεπισκόπων ἀκακίᾳ, ὡς τὴν χειροτονίαν εἶχεν ὁ θεόφιλος ταύτης τῆς βασιλείας καὶ ἐνδόξου πόλεως δηλαδὴ τῶν ὄντων θεοφιλεσάτων ἐπιτομῶν μνηστικῶν τῶν οἰκείων θεόφιλων, μηδενὸς ἐκ τῆς ἀντικύκλια γνωμῆς μετὰ τὴν τέλειον τελοδότην τὰ δικαῖα τῆς χειροτονίας ἐνεργῶς θεόν ταύτης τῆς βασιλείας καὶ ἐνδόξου

πόλεως. τῆτο δὲ τὸ θεῖον ἡμῶν θεῖσσιμα δὲ. Α
ναμιν ἐπέχεν θείας διατάξεως. ἐδὲν ἀμ-
φίβολον καθέσθε. κὲ ταῦτα μὲν ὡδὲ προ-
ἦλθε.

Κεφ. η'.

Πεὶ τῆς ἰστανδου ζήτων.

Ζήτων δὲ παροβρωύσαν, ὡς φασί, θεα-
σάμνος τῶ ἀγίαν κὲ πολυάθλον πρω-
τομάξυρα θέκλαν, κὲ τῶ τῆς βασιλείας ἀ-
ποκαίεσασιν ὑπὸ χνεμῶν, ἐπὶ τὸ βυζάντων
εραλίδι δ' ὄρωσις ἰετὲς πολιορκεῖταις ὑπελθῶν,
κὲ δεύτερον ἐτ' ὅ τ' ἄρχῆς κεραιήσασα τὸν βα-
σιλίσκον ἐξωθεῖται ἀγίοις ἰεπροσπελάσαν-
ταστικοῖς, τοῖς ἐχθροῖς ἐκδιδῶσιν. ἔτος ὁ ζή-
των μέγιστον τέμνῃ, ἐξοχή κὲ καλλὴ πρε-
χον, ἀναλέθει κὲ τῆ πρωτομάρτυρι θέκλῃ ἀνά
τῶ σελευκέων τῶ πρὸς τῆ ἰσαύρω χώρα
καμένην, πλείστοις ἑ βασιλικῶ ἀναθήμασι
διακομήσας, τοῖς κὲ μέγιστος ἡμῶν σωζόμε-
νις. ὡ ἐμπέ) μὲν ἐν ἀνά τὴν καππαδοκῶν
τῆνηξομῶ) χωρῶν ὁ βασιλίσκος. ἐν ἀκ-
σῶ) τῶ σαθμῶ) ἀμα γυναικὶ ἑ τέκνοις ἄπο-
σφάπτε) κὲ νόμον ὁ ζήτων πῆθισιν ἀναίρεν-
τατὰ ἐπὶ τοῖς ἐγκυκλίσις συνθεθεμένα βασι-
λίσκῳ τῶ τυραννῶ. κὲ ὡ ἐτ' ὅ μὲν ὁ ἐπίκλιν
καφεύς, τῆς ἀντιοχεῶν ἐκκλησίας ἀπελαί-
νε) παῦλ) ὅ, τῆς ἐφεσίῶν.

Κεφ. θ'.

Ἄ, μετὰ τὸν θάνατον βασιλίσκου, ὁ τῆς ἀσίας ἐπίσκοποι
τὸν ἀκάκιον ἡμετέμενοι, μετανοίας βιβλίον ἐπιδη-
σάσαν, εἰς ἐξήμαρτον τῶ ἐν καλχηδόνι σύνδοσιν ἀ-
θετήσαντες.

Ο ἰ τῆς ἀσίας ἐπίσκοποι τὸν ἀκάκιον ἡ-
μετέμενοι, παρήεντο, κὲ συζητῶμεν
ἦταν, βιβλία μελινοίας διαπεμπόμενοι,
δι ὧν ἐφασκον, πρὸς ἀνάγκης τοῖς ἐγκυκλί-
οις, ἐ μὴν ἐκασίως ὑποσημῆσαδ, κὲ διώ-
μυθῶ) ἢ μὴν ἔτος ἔχεν καὶ μὴ ἑτέρας, ἢ
κὲ τὴν ἐν καλχηδόνι σύνδοσιν πεπιστευκέ-
καί κὲ πιστεύειν ἡ δὲ ἴων γραμμάτων διώ-
μις ἐστὶν ἐν τῆτοις. ἐπιστολῆ ἦτοι δέησις, ἄπο-
σαλεῖσα ἀκακίῳ ἐπισκόπῳ κωνσταντι-
πόλεως πῶ) τῶν τῆς ἀσίας ἐπισκό-
πων. Ἀκακίῳ τῶ ἀγιάτῳ κὲ ὀσιωτά-
τῳ πατριάρχῃ τῆς κατὰ τὴν βασιλεύε-
σαν κωνσταντινῶπολιν νέαν ῥώμῃ ἀνω-
τάτης ἐκκλησίας καὶ μετέτερε. ἐφθασεν

tatis. Hoc autem divale præceptum
nostrum, vim Constitutionis habere
nemini dubium est. Atque hæc quidem
gesta sunt in hunc modum.

CAP. VIII.

De reditu Zenonis.

AT Zeno, cum sanctam ac multis
accertaminibus illustrem Proto-
martyrem Theclam vidisset in somnis,
ut perhibent, ipsum incitantem, & re-
stitutionem Imperii ipsi pollicentem;
Byzantium versus castra movit. Cum-
que eos, à quibus obsidebatur, mune-
ribus corrupisset: Basiliscum qui jam
biennio regnaverat, Imperio expulit:
& ad sacrarium Ecclesiæ confugien-
tem, hostibus dedit. Quamobrem
Zeno amplissimum templum, opibus
ac venustate eximium, Protomartyri
Theclæ in urbe Isauriæ Seleucia dedi-
cavit, multisque Imperialibus donariis
illud exornavit, quæ ad nostram usque
ætatem illic servantur. Et Basiliscus qui-
dem in Cappadociam abductus est. In
statione verò quæ Acusus dicitur, unâ
cum uxore & liberis est interfectus.
Zeno autem lege lata, cuncta quæ à
Basilisco Tyranno in Encyclicis litte-
ris constituta fuerant, abrogavit. Tunc
etiam Petrus cognomento Fullo ex An-
tiochena Ecclesia, & Paulus ex Eph-
sina sede exturbati sunt.

CAP. IX.

Quomodo post mortem Basilisci, Episcopi Asiæ
ut Acacium placarent, libellum pœnitentiæ
ei porrexerunt, veniam petentes quod Chal-
cedonensem Synodum damnassent.

INterim vero Episcopi Asiæ, ut Aca-
cium placarent, excusatione apud
cum usi sunt, veniam petierunt missis
ad illum pœnitentiæ libellis: quibus
asseverabant se necessitate adactos,
non autem sua sponte, Encyclicis lit-
teris subscripsisse: jurabantque, rem
ita se habere, nec se aliter quam juxta
Chalcedonenis Synodi formulam cre-
dere nunc, & antea credidisse. Ha-
rum autem litterarum sensus est hujus-
modi Epistola seu petitio missa ab E-
piscopis Asiæ ad Acacium Constanti-
nopolitanum Episcopum. Acacio
sanctissimo ac Religiosissimo Patriar-
chæ sanctissimæ Ecclesiæ Regiæ ur-
bis Constantinopoleos junioris Ro-
mæ. Et post hæc. Venit ad vos, rectè
Vu 3